

SNAGA IZ SLABOSTI

(ISA. XI 1-9, LAUTOV PREVOD.)

1. I niknuće palica iz Jesejevog stabla; i izdanak iz njegovih korena postaće plodan.
2. I Duh Jehove će počivati na Njemu; Duh mudrosti, i razumevanja; Duh saveta i snage; Duh znanja, i straha od Jehove.
3. I biće brzo razborit u strahu od Jehove; Tako da neće prema viđenju Svojih očiju On suditi; Niti će prema slušanju Svojih ušiju On ukoriti.
4. Međutim sa pravednošću će suditi siromašnima; i sa nepristrasnošću će činiti osvedočenje u krotkima zemlje. I udariće zemlju sa udarom Svojih usta, I sa dahom Svojih usana pogubiće zlikovca.
5. I pravednost će biti pojas Njegovih bokova; I vernost opasač Njegovim bubrežima.
6. Tada će se vuk nastaniti sa jagnjetom; I leopard će leći sa jaretom; I tele i mladi lav, i ugojeno govedo će doći zajedno; I malo dete će ih voditi.
7. I junica i medvedica hraniće se zajedno; Zajedno će njihova mladunčad ležati; I lav će jesti slamu kao vo.
8. I dojenče će se igrati nad rupom zmijinom, I nad rupom vasiliska dete odbijeno od grudi će staviti svoju ruku.
9. Oni neće povređivati, ni uništavati, po svoj Mojoj svetoj gori; Jer će zemlja biti puna znanja o Jehovi, Kao vode što prekrivaju dubine mora.

VIDEĆE se da je ovo poglavlje nastavak nečeg što je počelo u prethodnom poglavlju. Čitajte stihove 33 i 34 od poglavlja 10, i videćete da je prorečeno opšte uništenje. „Gledajte Jehova će odseći procvetalu granu sa strašnim treskom; i oni visokog stasa biće posečeni, i uznošiti će biti poniženi; i On će poseći šumsko šipražje sa gvoždem, i Liban će pasti od moćne ruke.“ Međutim iako će biti sečenje moćnog šumskog drveća, „niknuće palica iz Jesejevog stabla, i izdanak iz njegovih korenova biće plodan. I Duh Jehove će počivati na Njemu,“ tako da će On raditi velike stvari.

„NIKNUĆE palica.“ Hebrejska reč ovde prevedena „palica“ pojavljuje se na još jednom drugom mestu u Bibliji, to jest, Prič. xiv 3: „U ustima bezumnog je palica oholosti.“ Palica,

štap, samo štap, ipak od veće vrednosti nego sve drveće šume zato što Duh Jehove počiva na Njemu. Ovo je takođe za naše učenje i utehu. Zar se nikada niste osećali da ste samo beskorisni štap? Nema veze; to je sa štapom, palicom kakvu bi neko mogao iseći kao beskorisnu stvar, da će Bog suditi svetu. „Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa.“ „A ja sam crv, a ne čovek; ruglo ljudima i od naroda prezren.“ To je ono što je Hrist rekao o Sebi. Nijedan čovek se ne može osećati više bespomoćnije i beskorisnije. Međutim nije ono šta mi jesmo, već šta Bog jeste, to što određuje šta će biti urađeno. To je dovoljno. „Onaj ko pristupa Bogu mora verovati da On jeste.“

„Da, ali ja sam tako“—

Stani! To nije ti jesi, već *On jeste*. Ako dođeš Bogu verujući da On jeste, nećeš odmah početi da govoriš o sebi, „Ja sam.“

„Ali saslušaj me. Ja sam samo hteo da kažem da sam skroz ništa.“

Naravno ti nisi; to je obuhvaćeno u izjavi da On jeste. Sve dok On jeste, ti ne moraš da budeš. Pusti Ga da bude ono što On jeste,—sve,—i onda ćeš ti pronaći svoju sreću u činjenici da si ti ništa. Međutim ne zaboravi jedini pravi način za tebe da izjaviš da si ništa je da priznaš da Bog, i samo Bog, *jeste*.

DUH Jehove će prebivati na Njemu. Isti Duh je dat nama, da može prebivati sa nama zauvek. On će nam biti sve što je bio Isusu, jer je On „večan Duh.“ Čovečji duh je čovečji život, pošto je „telo bez duha mrtvo.“ Dakle Božji Duh je Božji život. „Duh je život zbog pravednosti.“ Kada Duh Jehove počiva na nekom, taj neko ima silu Jehovinog života,—„silu neprolaznog života.“ Šta onda može biti učinjeno od tog nekog (Pazite, to nije ono šta taj neko može učiniti, već šta može biti učinjeno preko njega. Vidite Dela ii 22), izmereno je samo Božjom sopstvenom namerom za njega. Kada Jehovin život pokrene osobu, nije važno koliko je ona beznačajna,—ona je onda oruđe Svemogućće sile. Kada je Bog udahnuo Svoj život u grumen zemlje, grumen je postao čovek koji ima vlast nad celom zemljom.

KAKO su raznovrsne manifestacije Duha! Ovde je pokazano bar šest od „sedam Božjih

Duhova.“ Božji Duh je prvenstveno mudrost i sila jer su oči sinonim za opažanje, i rogovi označavaju silu; a zaklano Jagnje posred prestola ima „sedam rogova i sedam očiju, koji su sedam Božjih Duhova poslanih po celoj zemlji.“ Otk. v 6. Zašto su oni poslani po celoj zemlji? Da li je to da bi špijunirali ljude!—Nikako; poslani su da budu naša mudrost; jer je Hrist nama „Božja sila i Božja mudrost.“

„DUH mudrosti i razumevanja, Duh saveta i moći.“ Mudrost je praktična, ne teorijska; ona je stvarna, a ne samo zamisao. Božja mudrost ne iscrpljuje sebe u formulama i izjavama. Ono što Bog u Svojoj mudrosti savetuje, On radi. Savet mira je između Oca i Sina, i Hrist naš mir došao je čineći mir za nas. „Skupio je pouzdanu mudrost za pravedne.“ Prič. ii 7. Ova reč, „mudrost,“ a takođe i u Jovu xii 16, „sa Njim su snaga i mudrost,“ iste su kao i reči „srž“ i „delovanje“ u sledećim tekstovima: „Razlažeš moju srž.“ (Jov xxx 22), i „Gospod nad vojskama... čudesan u savetu i uzvišen u delovanju.“ Isa. xxviii 29. U Njegovoj mudrosti postoji vršenje stvari. „On je svojom snagom zemlju načinio, svojom mudrošću je svet utemeljio i svojom razboritošću nebesa razapeo.“ Jer. x 12. To je mudrost koju nam Bog daje. To je mudrost koja uspeva. To nije mudrost čoveka, koji planira, i onda proba planove da vidi da li će raditi; Božji planovi uvek rade. Njegov plan radi sam od sebe. Zašto treba bilo koji čovek da propadne? Ne može, ako prihvati slobodan dar od Boga. Božja mudrost i Božja sila moraju nadvladati sve; i oni su naši u Hristu. O čoveku koji hoda u Božjem savetu, rečeno je da „će uspevati šta god da čini.“ Ps. i 1-3.

„I učiniće Ga da ima brzo razumevanje u strahu od Gospoda.“ Dve reči „brzo razumevanje“ su iz jedne Hebrejske reči, čiji glagol znači „mirisati.“ To je glagol iz kojeg dolazi Hebrejska reč za vetar, vazduh, duh. To je ista reč koja je prevedena „miris“ u Post. viii 21, „Gospod je *omirisao* ugodan miris,“ u Ps. cxv 6, „noseve imaju, ali ne mirišu,“ i na drugim mestima. Tako da možemo čitati ovaj stih, „Božji Duh će Ga učiniti da omiriše strah od Gospoda.“ Međutim čovek miriše disanjem, uvlačenjem vazduha. Tako da imamo najbukvalniji prevod od Segona, „Il respirera la crainte de l'Eternel,“—On će udahnuti strah od Gospoda. To jest, strah od Gospoda je Njegov život, On ga udiše sa svakim dahom. I pošto je jedino zbog našeg daha da smo u stanju da imamo bilo kakvo zadovoljstvo, a disanje je samo po sebi uživanje, možemo videti u tekstu takođe i prevod od Revidirane Verzije: „Njegovo uživanje biće u strahu od Gospoda.“

ZAPAMTITE da je Čovek Isus predstavnik. Onaj koji se ovde spominje je iz „Jesejevog stabla.“ Hrist je potekao od Davidovog semena po telu. Rim. i 3, 4. Prema tome to je „čovek Isus Hrist“ na kom taj Duh razumevanja počiva. Prema tome u Njemu je isti dar naš. Svako čije uživanje je u Gospodnjem zakonu, imaće napredak u svemu; a Gospodnji Duh je dat kako bi mi mogli imati naše uživanje u strahu od Gospoda.

Ako u vazduhu koji udišemo prepoznajemo Božji sopstveni Duh života, život sam po sebi biće veće zadovoljstvo nego ikada ranije, a uživanje našeg života biće prisustvo Gospoda. Tako je bilo i sa Isusom.

MOŽE li Božji dah učiniti čoveka dobrim?— Sasvim sigurno. Hrist je dunuo na učenike, i rekao, „Primate Svetog Duha.“ Jovan xx 22. Na početku je Bog napravio čoveka od praha zemaljskog. Čovek je bio savršen u izgledu, ali nije bilo života u njemu. Kao čovek nije bio dobar ni za šta. Onda je Bog udahnuo u njegove nozdrve dah života, i čovek je postao živa duša—„veoma dobar“ čovek. Čim je Bog učinio čoveka savršenim dunuvši u njega, video je sve što je napravio, i, gle, „bilo je veoma dobro.“ Međutim to se nije moglo reći za čoveka pre nego što je Božji dah stavljen u njega. Prema tome to je Božji dah što je učinilo čoveka dobrim—veoma dobrim. Međutim to je bio dah života—Božjeg života u Hristu—što ga je učinilo dobrim, i to je ono čime smo spašeni. Vidi Rim. v 10. Tako besplatno kao vazduh, dat nam je Sveti Duh, i On dolazi nama u samom daru vazduha. Bog nam daje vazduh, duvajući ga iz trenutka u trenutak u naša pluća, kako bismo mogli živeti. Međutim On očekuje od nas da živimo pravedno, i daje nam sredstvo pomoću kojeg da živimo pravedno, jer život koji daje svim ljudima je Njegov sopstveni život, a Njegov život je pravednost. Da smo samo prepoznali Gospoda kakav jeste, trebali bi da udišemo pravednost sa svakim dahom. Božji Duh bi bio naš život, tako da bi trebali biti potpuno duhovni. Vidi Rim. viii 9, 10. Duh bi bio naša mudrost i naša sila. Treba da znamo Božju volju, jer bi Bog činio naše razmišljanje u nama, tako čineći po volji; a mi treba da činimo Njegovu volju, jer bi On u isto vreme radio da čini iz Svog dobrog zadovoljstva. Postoje neograničene mogućnosti pred čovekom koji prihvati Božji Duh kao svoj život. Šta oko nije videlo, niti uvo čulo, i šta čovekov um nije nikada zamislio, Bog je otkrio nama Svojim Svetim Duhom.

ON neće suditi prema izgledu niti prema glasinama. Međutim to je upravo kako ljudi sude, i jedini način na koji sude. Zapazite suprotnost: „Neće on suditi po onome što vidi očima, niti koriti po onome što čuje ušima, nego će sa pravednošću suditi.“ To jest, On sudi sa pravednošću pošto ne sudi po viđenju ni slušanju. Prema tome suditi po onome što neko vidi očima, i po onome što neko čuje ušima, nepravedno je suditi. Međutim pošto je ovo jedini način po kojem je pravda u svetu pružena, sledi da na zemlji nema ništa takvo kao što je pravedno suđenje. Dobro poznati sudija iz Londona rekao je čoveku koji je došao u njegovu sudnicu tražeći pravdu: „Moraš znati da su zakon i pravda dve potpuno različite stvari; možeš dobiti zakon ovde, ali ne pravdu.“ To je tako, ne zato što još nema ljudi na svetu koji imaju ispravne želje, već zato što najbolja ljudska presuda mora biti pogrešna. Apsolutno je nemoguće da treba postojati savršeno pravedna ljudska vlada.

„SA pravednošću će suditi.“ On Sam je pravedan; Njegov život je pravednost. On sudi sa

pravednošću jer sudi po Sebi. To je lično iskustvo sa Njim. On je prošao kroz svaku moguću fazu ljudskog iskustva. Iako u Njemu nikad nije bilo nikakvog greha, On je učinjen da bude greh za nas, i kao grešnik iskusio je kaznu određenu grehu. „Kazna za naš mir bila je na Njemu.“ Dakle On je učinjen da bude greh za nas, da „mi budemo pravednost Božja u Njemu;“ prema tome kada je ova svrha ispunjena u nama, mi ne dolazimo na sud uopšte (vidi Jovan v 24); ali ako nije, onda mi doživljavamo kaznu koja neizbežno sledi odbacivanje Njegovog života. Kada se na sudu pokaže da je Božji savršen, večan život dat svim ljudima, svaka duša će izreći presudu nad sobom, i objaviće da je Bog pravedan. Niko ne može reći da je nepošteno u Bogu da nam da tačno ono što je dao Svom jedinorođenom Sinu.

SA dahom Svojih usana pogubiće zlikovca. Uporedite sa 2. Sol. ii 8. „Naš Bog je oganj koji proždire.“ Njegov život neprestano radi da uništi zlo,—sve što cilja ka smrti,—inače ne bismo mogli živeti. Božji život u sunčevoj svetlosti, vazduhu, i vodi, stalno radi da očisti zemlju. Otpadni proizvodi se uništavaju. To nam pokazuje kako Božji Duh radi za naše očišćenje. Međutim ako se, uprkos Božjoj dobroti, držimo zla, tako da smo mi sami zli, onda na kraju taj život koji nam je dat za našu podršku, i koji radi za naše dobro uništavanjem onoga što je iskvareno, neizbežno će nas uništiti kao kužne mrlje na zemlji. Dakle ubijanje ljudi u poslednji dan je od Božjeg života i u skladu je sa Božjim delovanjem da sačuva život. Delovanje života će rezultirati uništenjem smrti, uništavanjem svakog uzroka smrti.

ONDA će vuk boraviti sa jagnjetom, i leopard će leći sa jaretom; krava i medved, i njihova mladunčad, hraniće se i ležaće zajedno; toliko će nežne biti ove zveri da ih dete može voditi po želji; i sada otrovne zveri biće bezazleni drug u igri sa bebom koja brblja: „oni neće povređivati ni razarati,“ zato što će tada cela zemlja biti puna znanja o Gospodu; i „mudrost odozgo ponajpre je čista, potom mirotvorna, blaga i lako poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova.“ Jakov iii 17.

VIDITE kakva promena treba da se odigra u prirodi sada divljih zveri; ali nemojte pretpostavljati da ovo uključuje bilo kakav novi plan; to je samo obnova onog stanja stvari koje je postojalo na početku. Bog nikada nije stvorio jednu zver da lovi drugu. Na početku, kada je Bog dao čoveku njegovu ishranu od voća i žitarica, rekao je, „I svakoj zemaljskoj životinji i svakoj nebeskoj ptici i svemu što gmiže po zemlji, u čemu je život, dao sam za hranu svaku zelenu biljku;“ i bilo je tako.“ Post. i 30. Vuk, leopard, i lav, bili su prema tome vegetarijanci na početku, kao što je vo.

BOG je Dobri Pastir, koji hrani Svoje stado, nadgledajući ga za njegovo sopstveno dobro, i dajući Svoj život da bi ovce sa Njegovog pašnjaka mogle imati život. On ne čuva Svoje stado

da bi mogao živeti od njega. Sotona je proždričući lav koji ide oko gledajući koga može da proždere. Od njega je čovek naučio da uništi život kako bi mogao da živi, i radeći tako skratio je svoj sopstveni život; jer uništenje ne može nikada proizvesti život, ništa više nego što gnev čoveka može činiti pravednost Boga. I kada čovek, gospodar stvorenog, počinje da razvija Sotonski instinkt lovljenja životinja koje su stavljene da mu budu podređene radi zaštite i brige, one su takođe razvile iste osobine, jake proždiru, umesto da štite, slabije. Tako je zemlja postala toliko puna nasilja da je Bog bio primoran da je očisti vodenim potopom. Sada se nakon toliko dugo vremena stanje koje je postojalo u tim danima vraća (Mt. xxiv 37), tako da će Bog biti primoran da očisti zemlju ponovo vatrenim potopom. „Tada će sud u pustinji prebivati i pravednost ostati na plodnom polju. Delo pravednosti biće mir, a ishod pravednosti spokoj i sigurnost doveka;“ i Božji „će narod prebivati u mirmom prebivalištu, u sigurnim nastambama i tihim počivalištima.“ Isa. xxxii 16-18.

Iz svega ovoga je lako videti da na novoj zemlji, koja će samo biti zemlja kakva je prvo napravljena za prebivanje čoveka, neće biti jedenja mesa među ljudima. Klanice će biti nepoznate. Nikakvi potoci krvi neće teći, i nijedna zver neće se jačanjem ispustiti svoj život da zasiti đavolske instinkte svog okrutnog gospodara. Čovek će se onda radovati da živi kao što je Bog osmislio da treba. Život će biti podržan životom, a ne smrću, i tako će život biti savršen.

VEROVATNO ne postoji niko ko će ovo osporiti. Najproždrljiviji žderač mesa ne bi mislio, ako bi zastao da misli, na ubijanje i jedenje u Božjem prebivalištu, kada je „prebivalište Božje sa ljudima i On će prebivati sa njima.“ Otk. xxi 3. Međutim ne mogu li svi videti u ovoj razlog da sada ostave korišćenje mesa kao hrane, i da usvoje umesto njega obilnu listu hrane koju je Bog dao čoveku? Ovo vreme nam je dato u kojem treba da se pripremimo za buduću svet. Moramo sada početi da živimo život koji treba da se nastavi u večnosti. Nijedan čovek ne bi mislio da treba nastaviti da se odaje mržnji i zavisti, očekujući od Boga da promeni njegov karakter u ljubav i mir na Njegovom dolasku; onda zašto treba bilo ko da misli da bilo koja druga navika treba da se nastavi, koja neće postojati u savršenom stanju?

NEKO može ubeđivati da zveri i dalje love jednu drugu, i da priroda životinja neće biti promenjena do dolaska Gospoda. Tačno; i ta sama stvar sadrži razlog zašto ljudi treba da isprave svoje navike. Ljudi nisu zveri, već su napravljeni sa moralnim prirodama, tako da mogu biti Božji saradnici. Da čovek nije bio obdaren sa slobodnom voljom, koja ga vezuje za Boga, onda on ne bi imao odgovornost, i zavisio bi od Boga da ostvari sve promene u njemu, bez njegove saradnje; međutim kako jeste, čovek mora usavršiti svetost u strahu od Gospoda. Kakva ponižavajuća stvar za bilo kog čoveka da prizna da čeka na Boga da ostvari promene u njego-

vom karakteru, kao što radi u zverima. Božje kraljevstvo treba da dođe, i Njegova volja će se činiti na zemlji kao što je to na nebu, pokoravanjem pojedinaca u ovo sadašnje vreme savršenoj Božjoj volji. Neka Božji mir vlada u vašim srcima.

◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER